

Konsekvensutredning av förslag till föreskrifter om kontroll av ekologisk produktion

1. Beskrivning av problemet och vad Livsmedelsverket vill uppnå

Livsmedelsverket föreslår nya föreskrifter om kontroll av ekologisk produktion. Syftet med förslaget är att säkerställa att Livsmedelsverket kan utföra de uppgifter som åligger verket i egenskap av behörig myndighet enligt förordning (EG) nr 834/2007¹ och förordning (EG) nr 889/2008². EU-förordningarna tillämpas sedan den 1 januari 2009. Bemyndiganden för Livsmedelsverket att utfärda föreskrifter angående ekologisk produktion infördes först den 1 januari 2014.

För att uppfylla de skyldigheter som Livsmedelsverket har haft i egenskap av behörig myndighet har verket reglerat krav på kontrollen och undantag enligt förordningarna genom beslut riktade till berörda aktörer och kontrollorgan. Att i stället samla reglerna i föreskrifter underlättar för den som söker information om regelverket. Det blir vidare mer förutsebart vad som gäller för kontrollorganen och aktörerna inom ekologisk livsmedelsproduktion. I vissa delar vill verket även justera befintliga regler, bl.a. genom att utnyttja möjligheten till undantag enligt EU-förordningarna fullt ut. Livsmedelsverket vill vidare säkerställa att dess prövning av delegeringsansökningar samt den kontroll som utförs av kontrollorgan och kontrollmyndigheter motsvarar kraven i EU-förordningarna.

Postadress

Postal address

Box 622
SE-751 26 UPPSALA
SWEDEN

Besöksadress

Office address

Hammesplanaden 5
UPPSALA

Telefon

Telephone

Nat 018-17 55 00
Int +46 18 17 55 00

Telefax

Nat 018-10 58 48
Int +46 18 10 58 48

E-post

livsmedelsverket@slv.se

Webbplats

www.livsmedelsverket.se

Bankgiro

5202-3926

---

¹ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91.

² Kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll.

2. Förslagen i huvudsak

1-3 §§

I dessa bestämmelser finns information om föreskrifternas tillämpningsområde, övriga författningar som reglerar ekologisk produktion m.m. samt vilka aktörer föreskrifterna riktar sig till.

4 §

I bestämmelsen tydliggörs att de termer och begrepp som används i EU-förordningarna används med motsvarande innebörd i föreskrifterna.

5 §

Av bestämmelsen framgår att aktörer inom ekologisk produktion i första hand ska anmäla sin verksamhet till ett kontrollorgan. Detta är redan idag praxis. Syftet med bestämmelsen är dock att tydliggöra vad som gäller. Om inget kontrollorgan skulle finnas för en viss verksamhet kan anmälan göras till Livsmedelsverket. Tillsammans med regleringen som införs avseende kontrollorganens avgifter vill Livsmedelsverket säkerställa att kravet i artikel 28.4 i förordning (EG) nr 834/2007 uppfylls; att aktörer som följer bestämmelserna i förordningen och som betalar en rimlig avgift som ett bidrag till kontrollutgifterna får rätt att omfattas av kontrollsystemet.

6 §

I bestämmelsen tillämpas möjligheten till undantag från kravet på anmälan som finns i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 834/2007. Undantaget är främst tillämpligt avseende livsmedelsbutiker och regleras i nuläget genom ett beslut av Livsmedelsverket.³ I beslutet anges att aktörer som samtidigt säljer eller lagrar ekologiska och konventionella lösviktvaror av samma slag inte omfattas av undantaget. Detta är en inskränkning av undantagsmöjligheten enligt EU-förordning, vilken nu slopas. När Livsmedelsverkets beslut tillkom fanns nästan ingen lösviktsförsäljning av ekologiska livsmedel i butik. Det befarades att de ekologiska varorna skulle blandas ihop med icke-ekologiska, vilket skulle kunna vilseleda konsumenterna. Med tiden har det dock visat sig vara en onödig reglering eftersom det finns metoder för att säkerställa att varorna inte blandas ihop, t.ex. genom att märka produkter individuellt eller att placera ekologiska varor långt ifrån de konventionella.

---

³ Livsmedelsverkets beslut den 26 februari 2009, dnr 1007/2009.

7 §

I bestämmelsen tydliggörs att de företag som vill verka som kontrollorgan måste ansöka om att få kontrolluppgifter delegerade till sig. Det räcker således inte med ackreditering och godkännande.

Kontrollorganet ska vid ansökan ange vilket eller vilka sakområden som ansökan avser samt inom vilket geografiskt verksamhetsområde som det önskar bedriva verksamhet. Detta är en nyhet. I kommande delegeringsbeslut kommer Livsmedelsverket att ange vilka sak- och verksamhetsområden som delegeringen omfattar.

Att kontrollorganen ska ange sakområden vid ansökan motsvarar Jordbruksverkets reglering. Det är en fördel att de båda myndigheternas prövning liknar varandra eftersom flera kontrollorgan bedriver kontroll inom båda verkens ansvarsområden. Syftet med den föreslagna regleringen är vidare att tillförsäkra att kraven i artikel 27.5 a i förordning (EG) nr 834/2007 uppfylls. Enligt artikeln är det bl.a. en förutsättning för att den behöriga myndigheten ska få delegera kontrolluppgifter till ett kontrollorgan, att det finns en exakt beskrivning av de uppgifter som kontrollorganet får utföra. De fyra olika sakområdena motsvarar kategorier som kontrollorgan verksamma i tredjeland kan bli listade för i bilaga IV till förordning (EG) nr 1235/2008⁴. Livsmedelsverket har valt ut de sakområden som kan bli relevanta för livsmedelsområdet.

Genom att kontrollorgan vid ansökan om delegation även får ange sitt geografiska verksamhetsområde vill Livsmedelsverket säkerställa att kontrollorganet har den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra de uppgifter som har delegerats samt har tillräckligt stort antal för ändamålet väl kvalificerad och erfaren personal (artikel 27.5 b i förordning (EG) nr 834/2007). Vissa kontrollorganen begränsar idag sin verksamhet till ett visst område. Att Livsmedelsverket vid ansökan har information om detta är en förutsättning för verket ska kunna bedöma kontrollorganets kapacitet.

I bestämmelsen anges vidare att kontrollorganet vid ansökan om delegering ska visa att det är ackrediterat. Av artikel 27.5 c i förordning (EG) nr 834/2007 framgår att kontrollorganet ska vara ackrediterat och godkänt av behöriga myndigheter. I de nu gällande delegeringsbesluten finns ett villkor att kontrollorganet ska vara ackrediterat och godkänt.

---

⁴ Kommissionens förordning (EG) nr 1235/2008 av den 8 december 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller ordningen för import av ekologiska produkter från tredje länder.

I ackrediteringsbesluten från Swedac anges vilka produkter som ackrediteringen omfattar enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 834/2007. Genom nu föreslagen reglering säkerställs dels att ackreditering finns, dels att kontrolluppgifter inom sakområden som inte omfattas av ackrediteringen inte heller delegeras. Även fortsättningsvis kommer villkor att kontrollorganet ska vara godkänt finnas i delegeringsbesluten.

8–9 §§

I dessa bestämmelser anges att kontrollorganet ska ansöka om att få delegering avseende kontrolluppgifter inom ytterligare sakområden eller verksamhetsområden om det vill utöka kontrollen samt ange om det avser att upphöra med kontrollen inom ett eller flera sådana områden.

10 §

Enligt förslaget ska samtliga prover som tas inom kontrollsystemet analyseras på laboratorier som är ackrediterade enligt kraven i artikel 12.2 i förordning (EG) nr 882/2004⁵. Detta följer av artikel 27.5 i förordning (EG) 834/2007 samt artikel 5.2 d i förordning (EG) nr 882/2004.

11–12 §

Genom dessa bestämmelser införs dels en skyldighet för kontrollorgan att ta ut avgifter för kontroll, dels en bestämmelse som syftar till att säkerställa att avgifterna inte bestäms på grundval av aktörens geografiska belägenhet. Livsmedelsverket anser att en aktör vars verksamhet är belägen på långt avstånd från kontrollorganets lokaler ska ha samma kostnadsmissiga förutsättningar att ansluta sig till kontroll som en aktör i närheten. I dag förekommer det att kontrollorganen tar ut en avgift för resekostnad som kan variera beroende på aktörens geografiska belägenhet.

13 §

Av bestämmelsen framgår att ett kontrollorgan som hos en aktör upptäcker sådana överträdelser av regelverket som kan föranleda åtgärder som kontrollorganet inte har rätt att besluta om, omedelbart ska meddela den ansvariga kontrollmyndigheten, dvs. Livsmedelsverket eller kommunen. Skyldigheten att meddela Livsmedelsverket vid överträdelser regleras i dag i delegeringsbesluten. Genom föreskrifterna blir det dock tydligare och mer förutsebart för kontrollorganen vad som gäller.

---

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen och efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

I 3 § andra stycket lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion begränsas vilka uppgifter som Livsmedelsverket kan överlämna till kontrollorgan när det gäller åtgärder vid bristande efterlevnad. Av bestämmelsen följer motsatsvis att kontrollorganet inte kan besluta om saluföringsförbud enligt artikel 30.1 andra stycket i förordning (EG) nr 834/2007, vid allvarlig överträdelse eller en överträdelse av långvarig verkan. Sådan åtgärd ska i stället beslutas av ansvarig kontrollmyndighet.

14 §

Genom bestämmelsen införs en skyldighet för kommuner att omedelbart meddela Livsmedelsverket när kommunen upptäcker att en aktör, i strid med artikel 28.1 i förordning (EG) nr 834/2007, inte har anmält sin verksamhet. Syftet är att Livsmedelsverket ska kunna pröva frågor om sådan sanktionsavgift som ska tas ut enligt 19 § lagen om kontroll av ekologisk produktion. I 11 § förordningen (2013:1059) om kontroll av ekologisk produktion pekas Livsmedelsverket ut som ansvarig att inom verkets ansvarsområde pröva frågor om sanktionsavgift.

15 §

Av bestämmelsen framgår vilka uppgifter kontrollorganen ska lämna till Livsmedelsverket för statistikrapportering enligt EU-förordningarna och som underlag för Sveriges officiella statistik. I nuläget anges i delegationsbesluten att kontrollorganen ska komma in med uppgifter. Detta kompletteras genom att en skrivelse skickas ut där uppgifter, tidsfrist m.m. specificeras. Syftet med att i stället reglera detta i föreskrifterna är att kontrollorganen ska kunna förutse vilka krav som ställs avseende statistikrapporteringen.

Punkt 4.8 i bilaga 2 till Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2006:21) om avgifter för offentlig kontroll, prövning och registrering

Av artikel 26 i förordning (EG) nr 882/2004 framgår att medlemsstaterna ska se till att tillräckliga finansiella resurser finns tillgängliga för att tillhandahålla nödvändig personal och andra resurser för offentlig kontroll.

När det inte finns ekologiska ingredienser av jordbruksursprung att tillgå, i rätt mängd eller av rätt kvalitet, kan producenter ansöka hos Livsmedelsverket om att få använda en konventionell ingrediens för användning i en sammansatt produkt. Livsmedelsverket kan bevilja ett tillfälligt tillstånd för användning av den konventionella ingrediensen. Det är inte möjligt att delegera denna kontrolluppgift till ett kontrollorgan. I förslaget införs en avgift för Livsmedelverkets prövning av sådana ärenden.

Syftet är att få kostnadstäckning för hanteringen. Avgiften är beräknad på ett genomsnitt antal ärenden per år, genomsnittlig tidsåtgång per ärende och arbetskostnad inklusive overheadkostnader. Avgiften beräknas leda till full kostnadstäckning på några års sikt.

3. Alternativa lösningar för det Livsmedelsverket vill uppnå

Krav på kontrollen och undantag från EU-förordningarna regleras i nuläget i beslut till berörda aktörer och kontrollorgan. Att även införa nu aktuella regleringar genom beslut hade varit en möjlig alternativ lösning för att åstadkomma vissa av de förändringar och klargöranden som Livsmedelsverket vill uppnå med förslaget. Det hade dock varit svårare att överblicka ett sådant system. Vidare är föreskrifter det verktyg som myndigheter bör använda för att reglera sådant som berör en stor mängd personer och företag. Genom föreskriftprocessen har myndigheten möjlighet att få del av värdefulla synpunkter från berörda parter.

4. Effekterna om någon reglering inte kommer till stånd

Om Livsmedelsverket inte inför föreskrifterna blir regelverket mindre överblickbart samt mindre tydligt. Kravet att butiker med både ekologiska och icke-ekologiska lösviktvaror av samma slag ska ansluta sig till det särskilda kontrollsystemet för ekologisk produktion skulle kvarstå. Detta skulle kunna leda till att mindre livsmedelsbutiker, av kostnadsskäl, avstår från att ha ekologiska produkter i sitt sortiment, med minskad tillgänglighet av sådana produkter som följd. Det kan också leda till att aktörer väljer att förpacka ekologiska produkter som annars hade kunnat säljas i lösvikt.

Om Livsmedelsverket inte inför kraven i 7–9 §§ blir det svårare att säkerställa att kontrollorgan som ansöker om delegering har ackreditering. Livsmedelsverket har inte heller möjlighet att bedöma hur omfattande kontrollorganens verksamhet kommer att bli. Därmed blir det svårare för myndigheten att uppfylla de krav som ställs i artikel 27.5 i förordning (EG) nr 834/2007.

Befintliga kontrollorgan anlitar redan idag ackrediterade laboratorier. Om valet av laboratorier inte regleras finns det dock en risk att tillkommande kontrollorgan anlitar andra laboratorier.

Om reglerna om kontrollorganens avgifter inte införs innebär det att aktörer inom ekologisk produktion ges olika förutsättningar utifrån vart de är lokaliserade.

Om det inte införs en skyldighet för kommuner och kontrollorgan att meddela när det i kontrollen upptäcks överträdelser av regelverket finns det risk att aktörer som inte följer det ekologiska regelverket undgår sanktioner.

Om Livsmedelsverket inte reglerar avgiften för dispensärenden kan sådan avgift inte tas ut. Livsmedelsverket skulle därmed inte få täckning för kostnader för hanteringen av dessa ärenden och personal som handlägger dessa ärenden måste finansieras på annat sätt. Följden skulle kunna bli att handläggarna har fler uppgifter vilket riskerar att leda till längre handläggningstider både inom kontroll av ekologisk produktion och inom andra områden. För de företag som ansöker om dispens skulle avsaknad av avgift innebära att de även fortsättningsvis slipper kostnaden för ärendehandläggningen.

5. Vilka som berörs av regleringen

- Kontrollorgan som har eller vill ha kontrolluppgifter inom ekologisk produktion. Livsmedelsverket har för närvarande delegerat kontroll till sex stycken kontrollorgan.
- Livsmedelsföretagare som är anslutna till eller kommer att ansluta sig till det ekologiska kontrollsystemet. År 2014 var antalet anslutna livsmedelsföretag 841 stycken.⁶
- Livsmedelsbutiker och andra försäljare av livsmedel som uppfyller förutsättningarna i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 834/2007.
- Livsmedelsverket.
- De kommunala kontrollmyndigheterna.

6. De bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Av 7 § förordningen om kontroll av ekologisk produktion framgår att Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att ta ut avgifter för sådan kontroll som myndigheten har överlämnat till kontrollorganet samt om grunderna för beräkningen av storleken av sådana avgifter.

Enligt 17 § förordningen om kontroll av ekologisk produktion får Livsmedelsverket inom sitt ansvarsområde bl.a. meddela föreskrifter om undantag från de EU-förordningar som anges i 1 § lagen om kontroll av ekologisk produktion, om hur sådan kontroll som avses i 2 § första stycket lagen om kontroll av ekologisk produktion ska bedrivas samt om skyldighet

---

⁶ Rapport om Sveriges kontroll i livsmedelskedjan, 2014.

för en kommun eller ett kontrollorgan att lämna uppgifter till en kontrollmyndighet.

I 20 a § förordningen (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter anges bl.a. att Livsmedelsverket inom sitt ansvarsområde får meddela föreskrifter om skyldighet att betala avgift för prövning av ärenden hos en statlig myndighet enligt de EU-förordningar som anges i 1 § lagen om kontroll av ekologisk produktion.

Av 21 § andra stycket förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter framgår om Livsmedelsverket har föreskrivit skyldighet att betala avgift för en statlig myndighets kontroll eller prövning får verket även meddela föreskrifter om hur avgiften ska beräknas.

7. Vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

I förslaget utvidgas räckvidden av undantaget i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 834/2007. Detta möjliggör för livsmedelsbutiker att saluföra ekologiska och icke-ekologiska livsmedel av samma slag i lös vikt utan att samtidigt vara anslutna till kontrollsystemet. Detta bedöms underlätta för dessa aktörer samt innebära en möjlighet att öka intäkterna.

Utvidgningen av undantaget medför samtidigt att kontrollorganens intäkter kommer att påverkas genom att vissa aktörer inte längre behöver ansluta sig till kontrollsystemet och att kontrollorganen inte längre kommer att kontrollera dessa aktörer. I stället kommer de kommunala kontrollmyndigheterna att kontrollera de ekologiska livsmedlen hos aktörerna inom ramen för den ordinarie livsmedelskontrollen. Endast ett fåtal livsmedelsbutiker är emellertid i dagsläget anslutna. Konsekvenserna för kontrollorganen i dessa avseenden bedöms således bli marginella.

Förslaget att ackrediterade laboratorier ska anlitas för provtagning bedöms inte leda till några konsekvenser för kontrollorganen, eftersom de redan i dag anlitar sådana laboratorier.

Bestämmelserna som rör kontrollorganens avgifter innebär att flera av dessa behöver se över sina avgifter. Regleringen kan innebära att de aktörer som har verksamhet på långt avstånd från kontrollorganets lokaler får lägre kostnader för kontrollavgifter. Motsatt förhållande gäller för aktörer med verksamhet i närheten.

Aktörer som är anslutna till kontrollsystemet och som ansöker om tillstånd att använda icke-ekologiska ingredienser ska enligt förslaget betala en avgift till Livsmedelsverket för ärendehantering, vilket innebär en förändring. För de företag som ansöker om dispens innebär det en kostnad på 1 300 kr per ansökan. En ansökan kan dock avse flera produkter. Livsmedelsverket prövar ett fyrtiotal sådana ärenden per år.

Övriga förslag bedöms inte innebära några konsekvenser för företagen eftersom de redan idag huvudsakligen regleras i delegationsbesluten. Livsmedelsverket tror att det kommer underlätta för företagen att reglerna nu samlas. Det uppstår inte heller några specifika kostnader för investeringar eller liknande med anledning av föreskrifterna.

8. Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Förslagen överensstämmer med EU-rätten.

9. Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Föreskrifterna bör träda i kraft senast den 1 mars 2016. Kontrollorganen kan behöva en viss tid vad gäller reglerna om kontrollorganens avgifter. Dessa bestämmelser ska därmed tillämpas senast den 1 juni 2016. Livsmedelsverket kommer att informera kontrollorganen och kommunerna om förändringarna samt lägga ut information på hemsidan. Vad gäller avgiften för hanteringen av dispensärenden ska denna tillämpas på ansökningar som kommer in den 1 mars 2016 eller senare.

10. Antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Föreskrifterna berör sex kontrollorgan som Livsmedelsverket har delegerat kontrolluppgifter till. Det största har ca 40 anställda och det minsta ca fem. Antalet anslutna livsmedelsföretag år 2014 var 841 stycken.⁷ Dessa inkluderar allt från mycket stora företag till enskilda näringsidkare. Endast ett fåtal är livsmedelsbutiker som genom förslaget kan komma att undantas kravet att ansluta sig till det särskilda kontrollsystemet.

11. Vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Regleringen innebär att flera av de befintliga kontrollorganen behöver se över sina kontrollavgifter. Dessa tar ut avgifter för restid vilket innebär att

---

⁷ Rapport om Sveriges kontroll i livsmedelskedjan, 2014.

aktörens avgift beror på avståndet mellan aktörens anläggning och kontrollorganets lokaler. Regleringen innebär således en tidsåtgång och en viss administrativ kostnad för kontrollorganen vid fastställande av nya avgifter. En sådan översyn beräknas ta i anspråk en arbetsdag för en anställd och innebär således en kostnad. I övriga delar kan Livsmedelsverket inte se att det blir någon skillnad i tidsåtgång eller administrativa kostnader för företagen.

12. Vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Livsmedelsverket kan inte se att regleringen leder till några andra kostnader för företagen eller att dessa behöver vidta några förändringar i verksamheten.

13. Vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Regleringen av kontrollorganens avgifter innebär att aktörer ska behandlas lika oavsett vart de är belägna inom kontrollorganens verksamhetsområde. Livsmedelsverket bedömer att detta kommer att främja en sund konkurrens mellan livsmedelsföretag inom ekologisk produktion. I övrigt bedömer myndigheten att regleringen inte kommer att påverka konkurrensförhållanden.

14. Hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen, och om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Genom att reglerna samlas i föreskrifter bedömer Livsmedelsverket att det blir enklare för företagen att överblicka regelverket. Det har inte ansetts nödvändigt eller möjligt att differentiera nu aktuella regler med hänsyn till företagens storlek. Livsmedelsverket har dock ansett att de föreslagna reglerna inte kommer att innebära några svårigheter för mindre företag. Detta gäller även avgiften för ärendehantering av dispensansökningar.

15. Effekter för kommuner eller landsting

De livsmedelsbutiker som kommer att undantas genom förslaget kommer att kontrolleras av kommunen inom ramen för den ordinarie livsmedelskontrollen. Eftersom det endast rör ett fåtal livsmedelsbutiker totalt bedöms effekten för kommunerna i detta avseende bli ytterst marginell. Skyldigheten att informera vid överträdelser som kan föranleda sanktionsavgift innebär dock en förändring. Livsmedelsverkets förhoppning är dock att kommunerna kommer att uppleva att det blir tydligt vad som gäller. Vid tidigare ärenden om sanktionsavgifter har framkommit att

kommuner är osäkra hur de ska agera vid sådana överträdelser. Landstingen berörs inte av bestämmelserna.

16. Jämställdhet och miljö

Livsmedelsverket tror att föreskrifterna skapar bättre förutsättningar för att bedriva kontroll av ekologiska livsmedel, vilket på sikt kan främja förtroendet hos konsumenterna för ekologiska livsmedel. Verket kan inte se att förslaget har några effekter ur jämställdhetssynpunkt. Om fler människor väljer ekologiska livsmedel minskar dock spridningen av syntetiskt framställda kemiska bekämpningsmedel i naturen, vilket leder till en bättre miljö.

Kontaktpersoner vid Livsmedelsverket

Gabriella Modin 018-17 53 94

Lena Wallin 018-17 55 76